

אוֹרֵייתָא דְהִיא שְׁמָא קַדִּישָׁא, הֵכִי נָמִי סָתִים וְנִלְיָא וכמו
 שהשם הקדוש הוא נגלה ונסתר כי כותבים אותו יהו"ה ומכנים אותו אדנ"י וכך התורה
 שהיא שמו של הקב"ה היא נגלת ונסתרת. **הָכָא כֻּלָּא בְּאַתְגְּלִיָּא, יְדִיעָא**
סָתִים כְּמָה דְאֻקְיָמְנָא וכאן פשט הפסוק הוא גלוי לכל וסוד הפסוק הוא כמו
 שביארנו.

וְהֵאֵי קָרָא הֵכִי הוּא, אִישֶׁת אָבִיךָ וכך הוא סוד הפסוק שכתוב אשת
 אביך: **תָּאנָא, כֹּל זְמַנָּא דְמִטְרוּנִיתָא אִשְׁתְּכַחַת**
בְּמַלְכָּא, וַיִּנְקָא לָךְ, אֶקְרִי אִמְךָ כי למדנו שכל זמן שהמלכה השכינה
 מצויה בייחוד עם המלך ז"א ואז היא מניקה אותך ומשפיעה לך ברכות אז היא נקראת אמך.
הַשְׁתָּא דְאַתְגְּלִיָּא עִמְךָ וְאַתְרַחֲקַת מִן מַלְכָּא, אִישֶׁת
אָבִיךָ אֶתְקָרִי אבל עכשיו בגלות שהשכינה גלתה יחד איתך והיא התרחקה
 מהמלך ז"א אז היא נקראת אשת אביך. **אַנְתּוּ הִיא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא לָא**
אַתְפְּטַרַת בְּתְרוּכִין מְנִיָּה, אַנְתִּיתִיָּה הִיא וְדָאֵי להורות שהיא
 עדין אשתו של המלך הקדוש ז"א והיא לא נפטרה ממנו בגירושין אלא היא עדין אשתו
 בודאי. **כְּמָה דְכֻתִּיב כַּמֶּשֶׁכַּ בַּפְּסוּק, (ישעיה נ) כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי**
זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיָּהּ דהיינו שהיא לא נשלחה
 בגלות ע"י ספר כריתות. **אַלָּא וְדָאֵי אַנְתּוּ הִיא דְמַלְכָּא, אַף עַל**
גַּב דְאַתְגְּלִיָּא אלא היא ודאי אשת המלך ז"א אפילו שהיא גלתה יחד עם ישראל
 בניה.

וְעַל דָּא פְּקִיד עָלָה תְּרֵי זְמַנֵּי וְעַל כֵּן צִוּוּה עֲלֵיהָ הַמֶּלֶךְ שְׁתֵּי פַעַמִּים
 שְׁלֵא לַפְּגוּם בַּהּ, כִּד יִתְבָּא בְּמַלְכָּא בְּזוּיָנָא חֵד, וְאַתְקַרֵּי
 אֲמָךְ פַּעַם אַחַת הוּא כְּאִשְׁר הִיא יוֹשֶׁבֶת בִּיחּוּד אַחַד עִם הַמֶּלֶךְ ז"א וְאִזּוּ הִיא נִקְרָאת אֲמָךְ,
 דְּכִתְיִב עֲרוֹת אֲמָךְ לֹא תִגְלֶה, לָא תַעֲבִיד דִּיתְרַחֲקוּן
 דָּא מִן דָּא, וְתִשְׁתַּלַּח עַל חוּבְךָ וְהוּא מִש"כ בַּפְּסוּק עֲרוֹת אֲמָךְ לֹא תִגְלֶה
 שְׁפִירוּשׁוֹ שְׁלֵא תַעֲשֶׂה ע"י הָעוֹנוֹת שִׁתְּרַחֲקוּן ז'ו"ן זֶה מִזֶּה וְאִזּוּ תִשְׁלַח הַמַּלְכוּת מִז"א ע"י
 הָעוֹנוֹת, כְּמָה דְּכִתְיִב כִּמִּש"כ בַּפְּסוּק, (יִשְׁעִיָּה נ) וּבְפִשְׁעֵכֶם שְׁלַחַה
 אֲמָכֶם שְׁפִסוּק זֶה נֹאמֵר בּוֹמֵן הַגְּלוּת. וְחֵד, כִּד הִיא בְּגִלוּתָא עֲמָךְ,
 וְאַתְגְּלִיָּיא מִהִיכְלָא דְּמַלְכָּא, וְאַתְקַרֵּי אֲנִתּוּ דְּמַלְכָּא וּפַעַם
 אַחֲרַת הוּא כְּאִשְׁר הִיא בְּגִלוּת עֲמָךְ שְׁהִיא גִלְתָּה מִהִיכַל הַמֶּלֶךְ ז"א וְאִזּוּ הִיא נִקְרָאת אֲשַׁת
 שַׁל הַמֶּלֶךְ. אִף עַל גַּב דְּאַתְרַחֲקַת מִנִּיהָ לָא תַעֲבִיד בְּגִין
 דְּתַעֲדֵי מִבִּינְךָ, וְיִשְׁלִטוּן בְּךָ שְׁנֵאָדָּה, וְלֹא תִסְתַּמֵּר עֲלֶךָ
 בְּגִלוּתָא וְצִוּוּהָ הַכְּתוּב שֶׁאִף עַל גַּב שְׁהִיא הַתְּרַחֲקָה מִמֶּנּוּ מִכֹּל מְקוֹם לֹא תַעֲשֶׂה עוֹנוֹת
 מִשׁוּם שְׂאִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִסּוּר מִתּוֹכְךָ וְאִזּוּ יִשְׁלְטוּ בְּךָ שׁוֹנֵאךְ וְהִיא לֹא תִשְׁמֹר עֲלֶיךָ בְּגִלוּת.
 הֵדָּא הוּא דְּכִתְיִב וְזֵהוּ מִש"כ בַּפְּסוּק עֲרוֹת אִשְׁתְּ אֲבִיךָ לֹא
 תִגְלֶה דְּהִינּוּ שְׁלֵא תַפְּגוּם בְּשְׂכִינָה בּוֹמֵן הַגְּלוּת כְּאִשְׁר הִיא נִקְרָאת אִשְׁתְּ אֲבִיךָ. מֵאִי
 טַעְמָא וְמָה הִסִּיבָה לְדַבֵּר. בְּגִין כִּי עֲרוֹת אֲבִיךָ הִיא אֵלֵא מִשׁוּם שְׁהִיא
 עֲרוֹת אֲבִיךָ שְׁע"י הָעוֹנוֹת אַתָּה פּוֹגֵם בָּהּ וְאִזּוּ הִיא נִקְרָאת גִּילּוּי עֲרוּה ע"י שְׂאִתָּה מִחֲבֵר אַת
 אוֹתִיוֹת ר"ע עִם אוֹתִיוֹת ו"ה שַׁל ז'ו"ן וְאִזּוּ נִהִיָּה עֲרוּה (רמ"ק). אִף עַל גַּב
 דְּאַתְרַחֲקַת מִן מַלְכָּא, אִשְׁתַּחֲוּתָא דְּמַלְכָּא בָּהּ תִּדְרִיא

ואפילו שהיא התרחקה מהמלך בכל זאת השגחת המלך עליה תמיד, וּבְעֵינָא לְאַסְתִּמְרָא לְקַבְּלָהּ יְתִיר, וְלֹא תִיחֹב לְגַבְיָהּ ולכן צריך להישמר כנגדה ביותר שלא תחטא כלפיה שאז תסור ממנה ההשגחה המועטת הזו והיא תשאר בלא שפע כלל והיא לא תוכל לשמור על ישראל בגלותם (רמ"ק).

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דברים כג) כִּי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ מֵתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ [קפג] וְגו' ומש"כ. כִּי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ פִּירוּשׁוֹ: דָּא שְׂכִינְתָא, דָּא שְׂתַבְּחַת בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְכָל שְׁכֵן בְּגִלוֹתָא שהיא השכינה שהיא שוכנת ושומרת על ישראל והיא משפיעה עליהם את השפע מלמעלה וכל שכן שבגלות היא זו ששומרת עליהם שאז הם צריכים שמירה יתירה כאשר הם בין האומות שהם כוחות הקלי' שאז השכינה מצילה אותנו ממנה, לְאַנְנָא עֲלִיהוּ תְדִירָא מְפַל סְטָרִין, וּמְפַל שְׂאָר עַמִּין, דְּלֹא יִשְׁיַעוּן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל והיא מגינה עלינו תמיד מכל הצדדים של הסט"א ומכל שאר העמים בכדי שלא יוכלו לבלות את ישראל בגלות.

דַּתְנִיָּא, לֹא יִכְלִין (דף ע"ה ע"ב) שְׁנֵיאֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא לְהוּ כִּי למדנו שלא יכולים שונאי ישראל להרע להם, עַד דְּיִשְׂרָאֵל מַחְלִישֵׁין חֵילָא דְשְׂכִינְתָא מְקַמֵּי רַבְרָבֵי מְמַנֵּן

אור הרשב"י

[קפג] ואיתא בילקוט שמעוני על מש"כ מתהלך בקרב מחנך להצילך וגו' מהו להצילך תרין אמוראין, חד אמר להגן עליך דכתיב להיות צל על ראשו, וחד אמר לרקן הכנענים וליתן לך כד"א וינצלו את מצרים.

הלימוד היומי

דְּשֹׂאֵר עַמּוּיִן עד שישראל עצמם מחלישים את כח השכינה ע"י עוונותיהם לפני השרים הגדולים הממונים על שאר האומות. כְּדִין יְכַלִּין לְהוֹן שְׁנֵאִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, וְשִׁלְטִין עַלִּיהוּ, וְגִזְרִין עַלִּיהוּ כְּמָה גִזְרִין בִּישִׁין ואז יכולים להם שונאי ישראל ושולטים עליהם וגוזרים עליהם כמה גזירות רעות. וְכֵד אִינוּן תִּיבִין לְקַבְּלָהּ, הִיא מְתַבְּרַת חֵילָא וְתוֹקְפָא דְכָל אִינוּן מְמַנּוּן רַבְרַבִּין וכאשר ישראל חוזרים בתשובה כלפיה אז היא משברת את כל הכח והחוזק של אלו השרים הממונים והגדולים, וְתַבְּרַת חֵילָא וְתוֹקְפָא דְשְׁנֵאִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, וְאֵתְפְּרָעָא לְהוּ מְכַלָּא ואז נשבר כוחם וחוזקם של שונאי ישראל ואז היא נפרעת מכולם כי מגלגלים חובה ע"י חייב ומחמת שהם שמחו לאיד (רמ"ק).

וְעַל דָּא וְהָיָה מְחַנְיָה קְדוּשָׁה ועל כן כתוב והיה מחניך קדוש, דְּבַעֵי בַר נֶשׁ דְּלֵא יִסְתָּאב בְּחֻבּוּי, וַיַּעֲבֵר עַל פְּתַנְגִּי אֲזַרִּיתָא כי צריך האדם להיזהר שלא יטמא עצמו ע"י עוונותיו ולא יעבור על מצוות התורה. דָּאֵי עֲבִיד הָכֵי, מְסַאֲבִין לֵיהּ, כְּמָה דְכְּתִיב וְנִטְמַתֶּם בָּם, בְּלֵא א' כי אם עושה כן אז מטמאים אותו כמש"כ ונטמתם בם בלא אות א' שהוא לשון טמטום כי הקל"י מטמטים את לבו בכדי שיכשל בעוד איסורים שלא מדעתו (רמ"ק). וְתֵאֲנָא, מָאֲתָן וְתִמְנִיא וְאַרְבַּעִין שִׁיפִין בְּגוּפָא, וְכִלְהוּ אִסְתְּאֲבֹן, כֵּד אִיהוּ אִסְתְּאֲב. כְּלוּמַר, כֵּד בַּעֵי לְאִסְתְּאֲבָא ולמדנו שמאטים ארבעים ושמונה אברים יש בגוף וכולם נטמאים